

els joves i els "altres"

Aquest títol, emprat a Josep M.ª Espinàs que l'ha donat a una de les seves darreres novel·les, reflexa la intenció nostra en aquesta sol·licitud de testimonis de « joves ». Com es veuen els mateixos i com veuen i què esperen dels « grans », són les dues preguntes que hem posat als joves que seguidament responen. I les respostes, com és natural, es converteixen en matèria de reflexió de tanta utilitat per als joves com per aquells a qui els « joves » ja donen el qualificatiu de « grans ».

Francesc Jané i Carrencà

Estudiant universitari

1^a — La pregunta és molt difícil de contestar. Hi ha tants joves i tenen tants problemes diferents! Ara bé: potser algunes coses, en especial, facin falta a la joventut d'avui. Una d'elles és, em sembla, l'exemple, la vigilància i el consell dels pares i dels educadors. Dic una d'elles i no unes d'elles, perquè tot això forma una unitat per a aconseguir una eficàcia. Es un fet, totalment comprovat, que l'aparició d'un jove sense principis coincideixi sovint amb la presència a casa seva, d'uns pares mal avinguts o d'una falta de vigilància (no volem dir pas, però, d'una vigilància de « bas-tó », sinó d'una vigilància comprensiva, que sàpiga castigar i perdonar justament). El jove mancat de consell és aquell jove tambalejant, que no té criteri, que tan aviat creu una cosa com una altra i que es deixa arrossegar per qualsevol. La unió pares-fill i educador-jove esdevé així importantíssima però, desgraciadament, actualment, és sovint trencada, sobretot la primera.

Una altra cosa que potser caldria omplir, són les hores lliures. Dic això, perquè hi ha un gran nombre de joves que, acabada la jornada laboral — sigui del tipus que sigui —, no saben què fer ni on anar, i en aquestes condicions, el camí cap als vicis i la paràlisi intel·lectual i espiritual és senzill. Aleshores les activitats culturals i espor-

tives poden, com a complement del treball, ajudar a configurar la personalitat.

Diguem, per a acabar, que hi ha moltes altres coses que a nosaltres, joves d'avui, ens fan falta i que ací seria llarg d'enumerar, però l'educació i el treball són dues bases solidíssimes per a trobar les altres.

2^a — Em sembla que gairebé tots els joves, fins a una edat ben avançada, tenen per exemple els fets i les opinions dels seus majors, sobretot d'aquells que, per una cosa o per l'altra, admiren. D'aquí la importància de la conducta de les persones grans envers l'educació de la joventut. En conseqüència, jo penso que dues de les coses més importants que molts joves esperen dels seus antecessors, són exemple i comprensió.

Exemple, perquè en el període formatiu, que és la juvenesa, el noi sense una norma — que això és l'exemple (naturalment, ho) que li ofereixen les persones de més edat — va perdut com una ovella esgarriada, sense trobar el camí, ja que és molt difícil que ell, per sí mateix, pugui aconseguir-lo.

Per altra banda, hem dit comprensió. Les èpoques no són mai les mateixes i, és clar, tampoc ho poden ésser les ambicions i la conducta de dos nois, posem per cas, l'un de l'any 1930 i l'altre de l'any 1960. Per això és tan important que els grans es facin càrrec i no posin sistemàticament obstacles a la manera de fer — moltes vegades, pensen, tan especial — dels joves, sinó tot el contrari: que els ajudin i aconsellin segons correspon a la seva major experiència. La comprensió i l'exemple porten, lligat amb ells, l'estímul, en molts casos tan necessari...

Tot això vol dir, sintetitzant, que els joves esperen dels grans la seva ajuda per a formar-se millors.

DUES PREGUNTES

1ª Què fa falta a la joventut d'avui?

2ª Què esperen dels « grans »?

Genís Tura

Estudiant de curs preuniversitari

1^a — Jo crec que la nostra joventut és la de sempre, que els problemes són els mateixos dels nostres pares, però més o menys transformats sota la projecció del nostre moment.

No obstant, crec que cal desterrar la idea d'un modernisme exagerat. Sembla que cal pensar solament en comportar-se el més modernament possible i que les nostres creences hagin d'estar inspirades solament en les novíssimes tendències. I és molt millor que intentem transformar les tendències antigues, que han estat avalorades per l'experiència. Els problemes, encara que no ho vulguem veure, són els mateixos i la joventut, en fi, és la mateixa, però... moderna.

2^a — Un jove, a mesura que es va fent home, sent que es troba amb nous problemes, cada vegada més apartats dels nostres. Volem que no pensin que a través de la seva nova capacitat podran resoldre els nostres problemes. Que, en veure el problema de la joventut i donar-li una solució adequada a la seva importància, pensin que els nostres problemes són els mateixos. Però, «altot», que tenen coses noves i moltes de les solucions, abans oportunes, ara

BOLSOS Y CARTERAS

CASTELLS

SASTRE

Natación

Fútbol

Patin - Sky

Todos los deportes

